

Інше

Синишин Дмитро Михайлович

студент

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ГРОМАДСЬКІСТЮ

***Анотація.** В даній роботі проведене комплексне дослідження напрямів розвитку форм взаємодії служби безпеки з органами державної влади та громадськістю.*

***Ключові слова:** взаємодія служби безпеки з органами державної влади, Форми взаємодії Служби безпеки України, Служба безпеки України.*

Постановка проблеми. Діяльність Служби безпеки України здійснюється у постійній співпраці з органами державної влади та правоохоронними органами. Взаємодія призначена забезпечити належне виконання завдань з попередження та вчинення будь-якого терористичного акту, виявлення та припинення злочинних дій, встановлення винних та притягнення їх до відповідальності.

Діяльність будь-якого органу державної влади неможлива без його взаємодії з іншими суб'єктами влади, фізичними чи юридичними особами. Зазвичай вона об'єднує державні органи із подібними або спільними цілями. Їх досягнення регламентується чинним законодавством, яке визначає можливості спільної діяльності державних та державних утворень, а також основні напрями їх взаємодії у реалізації завдань, що стоять перед ними.

Співпраця у правоохоронній діяльності є важливою для забезпечення правопорядку в державі. Під ним прийнято розуміти діяльність

представників різних підрозділів правоохоронних органів, а також інших підрозділів, установ, заснованих на законах та підзаконних актах, узгоджених за метою, місцем та часом, адміністративно незалежними один від одного, тобто виражається у найбільш доцільній комбінації та методах, яка спрямована на вирішення проблем розкриття, припинення та розкриття злочинів [1, с. 13].

Служба безпеки України у своїй діяльності взаємодіє з багатьма суб'єктами в різних сферах роботи та виконує різні завдання. Одним із найважливіших таких напрямків є боротьба з тероризмом, контрозвідувальна діяльність, охорона державної таємниці.

У зв'язку з цим суб'єктами, з якими співпрацює Служба безпеки України у цій сфері, є органи державної влади, включаючи правоохоронні органи, органи місцевого самоврядування та громадськість. З огляду на транснаціональний характер незаконної діяльності, яка розслідується, також важливо проводити спільну діяльність з міжнародними організаціями.

Отже, взаємодію Служби безпеки з державними органами та громадськістю можна визначити як засновану на національних та міжнародно-правових актах, узгоджену за цілями, місцем та часом її спільної діяльності з іншими непідпорядковані компетентні органи. з метою запобігання, виявлення та припинення загроз державній безпеці, забезпечення притягнення до відповідальності винних осіб, встановлення причин та умов, що сприяли таким діям, їх усунення та здійснення спільних дій, об'єднання сил та засобів [2, с. 75].

Форми взаємодії Служби безпеки України з органами державної влади та громадськістю у сфері боротьби з тероризмом є зовнішнім проявом їх спільних узгоджених дій. Вони залежать від напрямку та типу взаємодії, суб'єктів, що діють разом, способів та обставин взаємодії. В теорії управління існують такі блоки форм взаємодії: а) обмін

інформацією; б) спільна розробка управлінських рішень; в) реалізація розроблених управлінських рішень (у певні терміни та виникнення відповідних ситуацій); г) здійснення інших узгоджених заходів, які не були передбачені письмовими управлінськими рішеннями [3, с. 510]. Взаємодія СБУ здійснюється у таких формах: взаємна правова допомога у кримінальних справах, включаючи екстрадицію; координація зусиль та заходів щодо запобігання та припинення загроз національній безпеці; забезпечення невідворотності покарання та ряду інших. Так, наприклад, в якості перспективних форм міжнародного співробітництва у боротьбі з тероризмом, що позитивно впливають на міжнародний правовий порядок, слід зазначити: координацію дій щодо боротьби з тероризмом; укладання угод про боротьбу з міжнародними злочинами та злочинами міжнародного характеру; правова допомога у кримінальних справах; спільні заходи щодо припинення злочинних терористичних актів та притягнення винних до відповідальності [4, с. 26]

Питання взаємодії Служби безпеки України з громадськістю є актуальним сьогодні. Форми такої взаємодії не визначені в жодному нормативно-правовому акті. У наукових джерелах та в поясненнях Міністерства юстиції України вони включають: 1) участь інститутів громадянського суспільства у нормотворчій діяльності держави, що забезпечується участю у розробці та обговоренні проектів нормативних актів; 2) участь інститутів громадянського суспільства у правоохоронній діяльності держави, що забезпечується: передачею повноважень державних органів; часткова передача повноважень державних органів; громадський контроль; 3) участь інститутів громадянського суспільства у правоохоронній діяльності держави, що забезпечується: реалізацією права на складання протоколів про адміністративні правопорушення; участь у діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення охорони громадського порядку; реалізація права вживати заходів разом із

працівниками поліції для припинення адміністративних правопорушень та злочинів; участь з органами Державної прикордонної служби України в охороні державного кордону [5].

Отже, Служба безпеки України в процесі виконання покладених завдань взаємодіє з багатьма правоохоронними органами, іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, міжнародними організаціями та громадськістю. Порядок та особливості такої влади визначені як у національних, так і в міжнародних правових актах. Вони визначають як коло суб'єктів, які повинні забезпечувати національну безпеку, включаючи боротьбу з тероризмом, так і дії, які необхідно вжити для виконання цих завдань.

Література

1. Георгицэ М. Организованная преступность: проблемы теории и практики расследования : монография / М. Георгицэ ; Молд. Гос. Университет. Институт Реальных наук. Кишинэу, 1998. 271 с.
2. Носач А. В. Форми взаємодії Служби безпеки України з органами державної влади та громадськістю у сфері протидії тероризму. Європейські перспективи. 2017. № 2. С.72–78.
3. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ : підручник / В. М. Плішкін; за ред. канд. юрид. наук Ю. Ф. Кравченка. К. : Національна академія внутрішніх справ України, 1999. 702 с.
4. Трофімцев В. А. Форми та методи міжнародної взаємодії у протидії тероризму. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Юридичні науки. Випуск 2. Том 3. 2016. С. 26–28. URL: http://www.lj.kherson.ua/2016/pravo02/part_3/7.pdf
5. Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства : Роз'яснення Міністерства юстиції України від 03.02.2011 р. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/n0018323-11>.